

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **M. B.**, státní příslušnost Gruzie, t.č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová, Bělá pod Bezdězem, proti žalovanému: **Policie ČR**, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, Poštovní schránka 3, Frýdek-Místek, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.4.2012 č.j. KRPT-25164/ČJ-2012-070022, **o prodloužení doby trvání zajištění,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 26.4.2012 č. j. KRPT-25164/ČJ-2012-070022 žalovaný rozhodl dle § 129 odst. 5 zákona č. 326/1999Sb. o prodloužení doby trvání zajištění žalobce podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. o 60 dnů. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že dne 2.2.2012 správní orgán vydal rozhodnutí o zajištění dle § 129 odst.1 zákona č. 326/1999 Sb. Tímto rozhodnutím byla stanovena doba zajištění na 30 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu rozhodnutí o předání podle právního předpisu Evropského společenství (Nařízení

Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18.2.2003). Vzhledem k tomu, že se ve stanovené době zajištění nepodařilo předání podle právního předpisu Evropského společenství, rozhodl správní orgán o prodloužení doby zajištění rozhodnutím ze dne 27.2.2012 o 60 dnů v souladu s ust. § 129 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 13.4.2012 sp. zn. 58A 20/2012 posoudil žalobu jako nedůvodnou. S ohledem na to, že se v době zajištění žalobce nepodařilo zajistit jeho předání podle právního předpisu Evropského společenství, tj. Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 z dne 18.2.2003 a Dublinské středisko požádalo správní orgán o prodloužení zajištění cizince v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová z důvodu jednání mezi Polskou republikou a Francií, ohledně otázky, kdo je příslušný k převzetí žalobce dle uvedeného nařízení, rozhodl žalovaný o vydání rozhodnutí o prodloužení doby zajištění.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu. Namítal, že napadené rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění „odporuje zásadě proporcionality a neodpovídá okolnostem jeho případu“. Žalobce je vážně nemocen hepatitidou a s ohledem na trvalé omezení svobody nemůže vyhledat odpovídající lékařskou péči. Žalobce má v Zařízení pro zajištění cizinců přístup k neodkladné zdravotní péči dle ust. § 176 odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území České republiky, avšak v jeho případě je nutná trvalá zdravotní péče, aby předešel dlouhodobému zhoršení zdravotního stavu. Žalobce dále namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalované v tom, že neuvádí žádné skutkové okolnosti, které podle § 125 odst. 2 citovaného zákona podmiňují aplikaci tohoto ustanovení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád a zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 26.4.2012 č. j. KRPT-25164/ČJ-2012-070022 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s. ř. s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že dne 1.2.2012 v 15.30 hod. hlídka PČR OCP OD a SČ Frýdek-Místek v obci Chotěbuz zastavila předepsaným způsobem autobus Eurolines a provedla pobytovou kontrolu cizince B. M., který neměl v cestovním dokladu vízum do schengenského prostoru. V 15.45 hod. byl omezen na osobní svobodě, protože byl důvod se domnívat, že neoprávněně vstoupil na území České republiky nebo zde neoprávněně pobývá. Po provedení lustrace bylo zjištěno, že cizinec má zamítnutí vstupu do schengenského prostoru. Dne 1.2.2012 v 18.10 hod. byl cizinec eskortován

do PC OO PČR Frýdek-Místek a eskorta ukončena dne 1.2.2012 v 19.00 hod. Žalovaný dne 2.2.2012 do protokolu sepsaného Policií ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort mimo jiné uvedl, že v roce 2009 požádal o azyl v Polsku. Poté odcestoval zpět do Gruzie. Dne 11.10.2011 se svou rodinou požádal o azyl ve Francii v městě Lyonu po návštěvě u lékaře mu při odběru krve zjistili, že je nemocný. Ve Francii jej chytili a sepsali s ním protokol, předali jej do Itálie. Itálii měl opustit do 5 dnů. Cestoval přes Řecko a Turecko do Gruzie. V říjnu 2011 vycestoval opět do Francie. Dne 18.1.2012 jej zajistili v bytě a 19.1.2012 jej letecky deportovali do Polska. Po příletu do Polska jej na letišti čekali pracovníci emigračního oddělení, kteří jej po sepsání protokolu propustili. Po odchodu z letiště odjel do Varšavy. Tam potkal známé z Gruzie, kteří mu řekli, že měli stejnou nemoc a v Polsku je neléčili. Po 12 dnech si koupil lístek do Francie a odjel. Pak jej kontrolovali v České republice. V ČR nikoho nemá, celou rodinu má ve Francii. Žalobce je evidován v informačních systémech Polské strany jako občan Gruzie. Dne 21.9.2009 bylo rozhodnuto o odmítnutí udělení mezinárodní ochrany. Toto rozhodnutí bylo dne 31.1.2012 Cizineckým úřadem ve Varšavě zrušeno a bylo zahájeno nové řízení. Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort požádal PSG Cieszyn dne 2.2.2012 o převzetí osoby z ČR v rámci Dohody mezi vládami ČR a PR o předávání osob na spol.hranicích, a to občana M. B. Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort zahájila dne 2.2.2012 správní řízení ve věci žalobce o povinnosti žalobce opustit území České republiky. Rozhodnutím Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 2.2.2012 byla žalobci uložena povinnost opustit území České republiky, přičemž doba k opuštění území České republiky byla určena nejpozději do 4.3.2012. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný popsal celý průběh předchozího řízení do doby vydání rozhodnutí. Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky, oddělení Dublinského střediska, Praha dne 7.2.2012 sdělilo žalovanému, že v případě žalobce byl zahájen postup podle Nařízení Rady (ES) č. 343/2003. Byla podána žádost o přijetí M. B. zpět do Polska. Rozhodnutím Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 2.2.2012 byla doba zajištění cizince (žalobce) stanovena na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, mimo jiné s odůvodněním, že správní orgán měl snahu cizince předat v rámci zkráceného readmisního řízení, kdy by odpadla nejen komplikovaná administrativní náročnost řízení a rovněž ekonomické zatížení policie by bylo nesrovnatelně nižší. Polská strana však na tuto variantu nepřistoupila a požadovala předání cizince realizovat dle nařízení Evropského společenství č. 343/2003 ze dne 18.2.2003. V řízení správní orgán nemůže odhadnout lhůtu správních úkonů, které souvisí s Dublinským řízením a které sám nemůže ovlivnit. Proto byla lhůta k zajištění cizince stanovena na 30 dnů. Dle záznamu ze dne 22.2.2012 předání cizince nebylo možno uskutečnit v době zajištění, když Polská republika a Francie vedou jednání, kdo je příslušný k převzetí cizince. Dublinské středisko požádalo správní orgán o

prodloužení zajištění cizince v ZZC Bělá Jezová z důvodu prodloužení doby předání cizince do jiného státu. Rozhodnutím ze dne 27.2.2012 žalovaný prodloužil dobu trvání zajištění žalobce na 60 dnů. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě ze dne 24.3.2012, o níž krajský soud rozhodl rozsudkem ze dne 13.4.2012 č.j. 58A 20/2012-12 tak, že ji zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Podle § 129 odst.1 z.č. 326/1999 Sb. policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.

Podle odstavce pátého téhož ustanovení policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

Podle ust. § 176 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., v platném znění cizinci se po dobu zajištění na území poskytuje zdravotní péče

- a) neodkladná, při stavech, které
 - 1) bezprostředně ohrožují život,
 - 2) mohou vést prohlubováním chorobných změn k náhlému úmrtí,
 - 3) způsobí bez rychlého poskytnutí zdravotní péče trvalé chorobné změny,
 - 4) působí náhlé utrpení a bolest,
 - 5) způsobují změny chování a jednání postiženého, ohrožují jeho samého nebo jeho okolí, nebo
 - 6) se týkají těhotenství a porodu, s výjimkou umělého přerušení těhotenství na žádost cizince;
- b) v souvislosti s nařízenou karanténou nebo jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví.

Se zřetelem ke shora citovanému ustanovení § 176 odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území ČR se krajský soud neztotožňuje s žalobní námitkou žalobce, že rozhodnutí žalovaného způsobuje neúnosnou zátěž pro jeho zdraví, a že v důsledku zajištění nemůže žalobce vyhledat odpovídající zdravotní péči v souvislosti s onemocněním hepatitidou. Potřebnou lékařskou péči zcela jistě garantuje žalobci výše citované zákonné ustanovení, v daném případě i v souvislosti s nařízením karantény nebo jiného opatření souvisejícího s ochranou veřejného zdraví. Stejně tak nedůvodnou považuje krajský soud žalobní námitku týkající se údajné nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. V daném případě žalovaná prodloužila dobu zajištění žalobce za účelem jeho předání nebo průvozu, jak má na mysli

ustanovení § 129 zákona č. 326/1999 Sb. Podle odst. 5 tohoto ustanovení policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy nebo průvozu, je policie oprávněna dobu zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V souladu s tímto zákonným ustanovením žalovaná řádně odůvodnila své rozhodnutí o zajištění žalobce, a to tak že v době tohoto zajištění se jí nepodařilo zajistit předání žalobce podle právního předpisu Evropského společenství, konkrétně Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18.2.2003 a Dublinské středisko jí požádalo o prodloužení zajištění žalobce z důvodu jednání mezi Polskou republikou a Francií ohledně příslušnosti k jeho převzetí. Není proto možno považovat napadené rozhodnutí, resp. jeho odůvodnění za nepřezkoumatelné, jak v žalobě uvedeno.

Soud ze všech shora uvedených skutečností došel k názoru, že žalovaný nepochybil, když prodloužil dobu trvání zajištění nezbytnou k pokračování přípravy předání žalobce na 60 dnů.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s., přičemž rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve lhůtě do 5 dnů ode dne podání žaloby nenavrl nařízení ústního jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., jelikož procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu nákladů řízení neuplatňoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 5. června 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček